

ए सरकार ! खै हाम्रो ५० हजार ?

विकास समाचारदाता थाहानगर

भूकम्पपछिको पुर्ननिर्माणको कार्य थिमा गतीमा अघि बढिरहेको सन्दर्भमा थाहा नगरपालिकाका चार वटा वडाका करिब छ सय लामग्राहीले पाउनुपर्ने अनुदानबाट वञ्चित भएका छन् । २०७२ वैशाख १२ र २९ गतेको विनासकारी भूकम्पबाट पीडित भएकाहरूलाई सरकारले प्रति लामग्राही दुई लाख र कार्यविधि संशोधन गरी तीन लाख रूपियाँ दिने घोषणा गरेको थियो । शुरुमा सरकारले दुई लाख अनुदान दिने घोषणा गर्दा साँढे २ लाख रूपियाँ गैरसरकारी संस्थाले दिनेमनेपछि उति अनुदान सम्मौता गरेका लामग्राहीले कार्यविधि संशोधन पश्चात्को ५० हजार रूपियाँ अझै पाउन सकेका छैनन् ।

साविक आग्रा र टिष्टुङ गाविसका करिब छ सय लामग्राहीले शुरुमा सरकारको भन्दा बढि अनुदान पाउने भएपछि गैरसरकारी संस्थासंग नै सम्मौता भएको थियो । अहिले गाउँमा सम्मौता अनुसारका अधिकांश घरहरू निर्माण त भएका छन् तर लामग्राहीहरू विभेदको शिकार भएको सुनाउँछन् । राष्ट्रिय पुर्ननिर्माण प्राधिकरणले कार्यान्वयन गर्दै आएको पुर्ननिर्माणका लागि गैर सरकारी संस्था परिचालन कार्यविधि अनुसार गैरसरकारी संस्था मार्फत घर निर्माणका लागि लामग्राहीहरूले सम्मौता गरेका हुन् ।

अहिले सरकारले पहिलो किस्ता ५० हजार, दोस्रो १ लाख ५० हजार र

राडो/टिष्टुङका सहयोगी आग्राका बनेको बनेको निजी आवास । फोटो: विकास

हामी प्रक्रियामा छौं-पैसा आउँछ

मकवानपुरको आग्रा र टिष्टुङका करिब छसय भूकम्पपीडितको निजी आवास निर्माण गरेको राडो/टिष्टुङले सरकारले जति नै अनुदान दिने प्रतिक्रिया दिएका छ । शुरुमा आवास सम्मौता हुँदा सरकारले २ लाख र राडो/टिष्टुङले दुई लाख पचास हजार रूपियाँ दिने सम्मौता थियो । सरकारले कार्यविधि संशोधन गरी तीनलाख रूपियाँ दिने भएपछि आग्रा र टिष्टुङका लामग्राहीले दुईलाख रूपियाँ मात्र पाएका छन् । राडो नेपालका विष्णु धितालले भने-हामी सरकारले दिने तीन लाख नै अनुदान पुर्‍याउँछौ । विकास खबरपत्रिकासंगको कुराकानीमा धितालले भने-हामीसंग निजी आवास सम्मौता भएका सबै लामग्राही दुक्क हुनुहुँस् हामीले आवश्यक कागजात पठाएका छौ, पैसा आउँछ । राष्ट्रिय पुर्ननिर्माण प्राधिकरण केन्द्रीय कार्यालयमा यस विषयमा कुरा भइरहेको समेत उनले बताए ।

पुर्ननिर्माण भएको घरको शौचालय वा सोलार जडानपछि बाँकी १ लाख तेश्रो किस्ता वापत अनुदान भुक्तानी गरिरहेको छ । तर गैरसरकारी संस्था टिष्टुङको आर्थिक सहयोगमा बनेका घरका लामग्राहीहरूले सबै किस्ता वपत २ लाख ५० हजार रूपियाँ मात्र पाएका छन् ।

थाहा नगरपालिका वडा नम्बर ७ का सुर्घ बहादुर स्याङ्बो अहिले टिष्टुङका प्रतिनिधि गाउँ नै आउन छाडेको बताउँछन् । भूकम्पपीडित स्याङ्बो भन्छन्-हामीले सरकारको भन्दा बढि पैसा आउने भएपछि गैरसरकारी संस्थासंग सम्मौता गरेर, अहिले ५० हजारबाट वञ्चित भयौ । उनी, त्यही सरकारसंग सम्मौता गरेर गाउँ आउने गैरसरकारी संस्था र त्यही सरकारले दिने अनुदानमा ठूलो विभेद उही सरकारले गरेको बताउँछन् । सरकारले उस्तै किसिमको पीडितले उचितति नै अनुदान पाउनुपर्ने पीडित स्याङ्बोको भनाइ छ । उनले भने-ऋणको भारी बोकेर नयाँ घरमा छिरे, ५० हजार मात्र पाए नि हल्का हुन्थ्यो । स्याङ्बोले २ कोठे घर बनाएका छन् । पालबाट

लामग्राहीलाई पैसा दिलाएरै छाड्छौं-मेयर

थाहा नगरपालिकाका नगर प्रमुख लवशेर विष्टले आग्रा र टिष्टुङका लामग्राहीलाई राडो/टिष्टुङको सहयोगमा बनेका भूकम्पपीडितलाई थप पचास हजार रूपियाँ दिलाएरै छाड्ने प्रतिवद्धता व्यक्त गरेका छन् । राडो/टिष्टुङको सहयोगमा बनेको आग्रा र टिष्टुङका निजी आवासको अनुगमनको क्रममा नगर प्रमुख विष्टले यस्तो प्रतिवद्धता व्यक्त गरेका हुन् ।

उनले भने-पचास हजार रूपियाँ लामग्राहीले नपाएसम्म हामी नगरपालिकाको तर्फबाट घर बुझ्दैनौ । अनुगमनको क्रममा स्थानीय लामग्राहीहरूले नगर प्रमुख विष्ट समक्ष घर बनाइसक्दा समेत सरकारले घोषणा गरेको ३ लाख रूपियाँ मध्ये गैर सरकारी संस्था मार्फत २ लाख पचास हजार रूपियाँ मात्र पाएको गुनासो गरेका थिए ।

घरमा सरेका स्याङ्बोले राडो नेपालका राजन दाहालसंग धेरै पल्ट आफ्नो कुरा राखेको बताउँछन् ।

निजी आवास निर्माणका लागि थाहा ७ कै हर्क बहादुर तामाङले एकवर्ष अघि नै साँढे २ लाख आर्थिक सहयोग पाएपछि घर बनाए । आधाआधी बनाएपछि पैसा नपुग भो । उनले ऋण लिए, घरको छाना हाले तर अझैसम्म घरपैचो गरेका छैनन् । मुस्किलले भ्याल ढोका हाले पनि प्लाष्टरको काम अझै तुरुन सकेनन् । 'गाउँ आउने कर्मचारीलाई सोध्यो आउँछ भन्छन खै सरकारसंग सम्मौता गर्नेले अब तीनलाख पाउँदैछन् हामी पछिपच्नौ'-भारी बोकेर नयाँ घरमा छिरे, ५० हजार मात्र पाए नि हल्का हुन्थ्यो । स्याङ्बोले २ कोठे घर बनाएका छन् । पालबाट

बाँकी पृष्ठ ५ मा

स्वास्थ्य केन्द्रको मध्यावधि सार्वजनिक परीक्षण

विकास संवाददाता

पालुङ प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्रको निर्माणधीन ५ कोठे भवनको मध्यावधि सार्वजनिक परीक्षण गरिएको छ । भवन निर्माण समितिले सरोकारवालाहरूको सहभागितामा ७ औषमा एक कार्यक्रमको

आयोजना गरी सार्वजनिक परीक्षण गरिएको हो ।

स्वास्थ्य केन्द्रको प्राङ्गणमा भएको कार्यक्रममा निर्माण समितिका अध्यक्ष निरञ्जन अधिकारीले भवन निर्माण प्रक्रिया, १५ मंसिरसम्मको आम्दानी तथा खर्चको बारेमा जानकारी गराएका थिए । उनले सरोकारवालाहरूको प्रश्न र जिज्ञाशाको जवाफ दिएका थिए । कार्यक्रममा समितिका पदाधिकारीहरू, स्वास्थ्य केन्द्रका निवर्तमान अध्यक्ष भरत गोपाली, संचारकर्मी लगायत सरोकारवालाहरूको उपस्थिति रहेको समितिका कोषाध्यक्ष संगीता कटुवालले बताईन् ।

कुलेखानीको सतह १५२४ मिटर

विकास संवाददाता

कुलेखानी जलाशयमा पानीको सतह अहिले १५ सय २४ मिटरमा छ । गत वर्ष एक मिटर तलै थियो । पानीको सञ्चित बढ्नुको कारण हो, अहिलेसम्म कुलेखानी आयोजनाको प्रयोग गर्न आवश्यक नपर्नु हो ।

उक्त आयोजना सुख्खायाममा लागि 'व्याक अप'का रूपमा राखिने गरेको छ । कुलेखानी प्रथमका प्रमुख रामकुमार यादवका अनुसार अहिले प्राधिकरणले विद्युत नपुग भएको अवस्थामा मात्रै उत्पादन गर्ने गरेको छ ।

कुलेखानी पुसको अन्तिमदेखि मात्रै सञ्चालनमा ल्याउने प्राधिकरणले बताएको छ ।

JolQmut 36gf btf{; DaGwl
h?/L ;'rgfU

जन्म दत्ता बालबालिकाको नैसर्गिक अधिकार हो । जन्मेको ३५ दिन भित्रै आफ्नो स्थानीय तहमा गई दत्ता गरौं । जन्म र मृत्यु दत्ताको सूचना परिवारको मुख्य व्यक्तिले र निजको अनुपस्थितिमा परिवारको उमेर पुगेको व्यक्तिले सूचना दिन सक्छन् । जन्म, मृत्यु, बसाई सराई, विवाह एवं सम्बन्ध विच्छेदका घटना दत्ता गर्नु नागरिकको कर्तव्य हो । बसाई सराई गर्दा व्यक्ति आफू मात्र बसाई सरी गए व्यक्तिले र परिवार नै बसाई सरी गए परिवारको मुख्य व्यक्तिले दत्ता गर्नु पर्छ ।

yxfx gu/kfln sf
gu/ stofkfln sf sfj stofho
OGbflof rfx, ds jfgk/

नेपाल सरकारको सूचना

हाम्रो हरेक कदमहरू राष्ट्रिय
स्वार्थबाट प्रेरित हुने संस्कृतिको
विकास गरौं ।

नेपाल सरकार

; 'rgf tyf ; ~rf/ dGqfno

सूचना विभाग

सतपाढकीय

सहलियत साना किसानहरु समक्षसम्म पुर्न्याउन जुटौं

सरकारले कृषि तथा पशुपालनमा लागेका व्यावसायिक कृषकहरुका लागि ल्याएको सरकारी अनुदान, सहलियत ऋण र कृषि तथा पशु बिमामा किसानहरुको न्यून पहुँच देखिएको गुनासो छ । सरकारी अनुदान, सहलियत व्याजमा ऋण, बिमाजस्ता सुविधाहरु लिन थोरै किसानहरु मात्रै आउने गरेको जनाएको छ । केही किसानहरुले सो सुविधा लिए पनि सरकारले तोकेको मापदण्डमा रहेर सेवा लिन किसानहरु नआउँदा पशुपालनमा आएको बजेटसमेत वर्षेनी खर्च हुन नसकेको विवरणहरु पनि सनवर्जनिक हुने गरेको छ । त्यसोतः कृषिका क्षेत्रमा हुने कार्यक्रमहरुका सन्दर्भमा पनि किसानहरुले पर्याप्त जानकारी पाउन नसकेको गुनासो पनि छ ।

कृषि क्षेत्रलाई प्रबर्द्धन गर्न सरकारले ल्याएको भनिएको कार्यक्रमको देशभरको अवस्था हेर्ने हो भने पनि सरकारी अनुदानलगायतका सुविधामा सामान्य किसानको पहुँच पुग्नसकेको छैन । कृषि तथा पशुपालन गर्ने किसानलाई प्रोत्साहित गर्न हरेक वर्ष सरकारले अनेकौं राहत र सुविधामा कार्यक्रम घोषणा गरेको हुन्छ । सरकारी अनुदानका कार्यक्रमबाट पहुँचवाला किसान मात्र लाभान्वित भएका छन् । सरकारी अनुदानका कार्यक्रमहरु ०.५ हेक्टरभन्दा कम जमिन भएका ५८ प्रतिशत किसानको पहुँचमा पुग्दै नपुगेको कृषि विज्ञहरु पनि बताउँछन् ।

कृषि तथा पशुपालनमा केन्द्रीयस्तरबाटै पनि ठूला प्रकृतिका आयोजनाहरु सञ्चालन हुने गर्छन् । तर त्यसरी सञ्चालित आयोजना पाउन लेख्नुपर्ने प्रस्ताव र प्रक्रिया साना किसानहरुले मेसो नै पाउन नसक्ने जटिल छ । साना किसानहरुले पनि व्यावसायिक कृषिका नाममा दिइएको सरकारी अनुदानबाट फाइदा लिन सकेका छैनन् । एक त सरकारले ल्याएको किसान लक्षित कार्यक्रमका बारेमा किसानहरुलाई जानकारी छैन । अर्को, कतिपय भन्तःकटिलो प्रक्रियाका कारण पनि सरकारी कार्यक्रमहरुप्रति किसानहरु आकर्षित हुन सकेका छैनन् ।

कृषिमा लाग्नुपर्ने युवाको ठूलो पछित खाडी मुलुकमा पसिना बगाउन बाध्य छ । युवा शक्ति विदेशिनु पर्दा गाउँघरमा जमिन बाँझ हुने स्थिति छ । यो सबको कारण कृषिमा युवाहरुलाई आकर्षित गर्न नसक्नु नै हो । त्यसो त सरकारले युवा लक्षित कार्यक्रम पनि नल्याएको होइन तर कार्यक्रमले युवाको आवश्यकता सम्बोधन गर्न नसक्दा उनीहरु विदेशिनुपर्ने बाध्यता छँदैछ । कतिपय त कृषिमा सरकारले दिइरहेको अनुदान, सहलियत दरको ऋणलगायतका सुविधाबारे जानकारी नपाएर पनि विदेशिएका छन् । त्यसैले कृषि तथा पशुपालनका क्षेत्रमा भएका सेवा सुविधामा सन्दर्भमा किसानसम्म सूचना पुर्न्याउन सरकारले सूचना प्रणालीलाई व्यवस्थित र प्रभावकारी बनाउन जरुरी छ । यसरी सूचना प्रवाह गर्ने सन्दर्भमा मिडियाको पनि ध्यान पर्याप्त पुगेको छैन । राजनीतिकेन्द्रित समाचारले अपिकास्थान ओगट्ने हाम्रो मिडियामा किसानका लागि सरकारले ल्याएको योजना, कार्यक्रम र किसानलाई जानकारी एवं जागृत बनाउने काम त्यति धेरै हुन सकेको छैन । त्यस्तै राजनीतिक दलका संयन्त्रहरु पनि यस्ता विषय जनतासम्म पुर्न्याउनुपर्ने दायित्वबाट देखबजस्तै छन् । लक्षित समुदायसम्म आवश्यक सूचना पुर्न्याउने, सरकारी सेवा सुविधा लिन प्रेरित गर्ने र प्रक्रियागत जटिलता हटाउने पहल गर्ने हो भने खसकाई भएको कृषि क्षेत्रमा सुधार हुने आशा गर्न सकिन्छ ।

y/fx/gu/kfins/sf/zv/sf/sfp06/af6lbjfa; ;jf

विधान ६:१५	बजे काठमाण्डौ (हाइस)
विधान ६:१५	बजे हेटौडा (फोर्स)
विधान ७:१५	बजे काठमाण्डौ (बस)
विधान ८:००	बजे हेटौडा (बस)
विधान ८:१५	बजे सिमरौवाडा हुँदै काठमाण्डौ (फोर्स)
विधान ८:००	बजे काठमाण्डौ (मिनीबस)
विधान ८:००	बजे हेटौडा जम्मा हाइस
विधान ८:४५	बजे काठमाण्डौ फोर्स
विधान १०:१५	बजे माखु, पालुङ हुँदै हेटौडा (मिनीबस)
विधान १०:१५	बजे काठमाण्डौ (फोर्स)
विधान १०:३०	बजे हेटौडा (फोर्स)
विधान ११:१५	बजे काठमाण्डौ (मिनीबस)
विधान १२:३०	बजे हेटौडा (बस)
मध्यान्न १२:३०	बजे काठमाण्डौ (बस)
मध्यान्न १:३०	बजे हेटौडा (मिनीबस)
दिउँसो १:३०	बजे पालुङ मेसोले पक्के (मिनीबस)
दिउँसो १:३०	बजे काठमाण्डौ (फोर्स)
दिउँसो २:३०	बजे काठमाण्डौ (फोर्स)
दिउँसो ३:००	बजे पालुङबाट माखु (बस)
दिउँसो ३:३०	बजे पालुङबाट काठमाण्डौ (बस)

थप जानकारीको लागि नारायणी बागायत दिवा बस सेवा तथा टिकट काउन्टर दामन शिखरकोट इन्भान्ट अरुण लामा ८८५५००७२२२ र वेबसाइट ८८५५००७२२२

dxTjKf0f6jknfjDx/a/?

पालुङ एम्बुलेन्स (वालक)	८८५५००७२२२
आग्रा एम्बुलेन्स (वालक)	८८५०२२३७५५
जनकल्याण उच्च मा.वि.	०५७-६२०३६४
थाहा नगरपालिका कार्यालय	०५७-८०००७५६
मन्त्र्यनारायण मा.वि.	०५७-६२०४२२
ईश्वर पालुङ (प्रमुक्)	८८५५०८६९८६
प्रहरी चौकी फाखेल	०५७-६६०२९६
सिल्ला प्रशासन सचयानपुर	०५७-४२०३८८
विद्युत प्राधिकरण पालुङ	०५७-८०००७२२

दिगो विकासको राजनीति र राष्ट्रिय परिवेश

संरक्षण र विकास सदावहार बहसको विषय रहिआएको छ । एकै सिक्काका दुई पाटाका रूपमा अर्थात् विकास र संरक्षणको सन्तुलन कायम गर्ने हेतुले आएको दिगो विकासको अवधारणा हाम्रासामु अब कुनै नौलो कुरा भएन ।

अनियन्त्रित विकासमा लगाम लगाउने तथा क्षेत्रीय र अन्तरपुरस्ताको आवश्यकतालाई समान रूपमा सम्बोधन गर्ने अपेक्षासहित दिगो विकासको अवधारणा आएको हो । अहिले यसलाई समग्र विश्वमा शान्ति, समृद्धि र विकासको बृहत् खाकाका रूपमा स्वीकारिएको छ । यसै खाकालाई मूर्त रूप दिने एक प्रयासको रूपमा दिगो विकासको लक्ष्य अंगिकार गरिएको पनि दुई वर्ष नाघिसकेको छ । महत्वाकांक्षी लक्ष्य र मापदण्ड तोक्ने प्रक्रियाका बारेमा फरक-फरक विश्लेषण भए पनि विश्व समुदायको साम्ना उद्देश्यका रूपमा संरक्षण र विकासको निर्विकल्प मार्गदर्शनका रूपमा दिगो विकासको लक्ष्य राखिएको छ ।

फलकम् हेर्दा विश्वविद्यालयका विद्यार्थीहरु हुनु या लोकसेवा आयोगका परीक्षार्थीहरु, समिन्ने टाउको दुखाइ हुने गरी १७ वटा बृहत लक्ष्य लिएको दिगो विकासलाई राजनीतिज्ञ र नीति निर्माताले आफ्नो स्वार्थ अनुकूल प्राथमिकतामा राखी व्याख्या गर्ने गरेका छन् । दिगो विकास लक्ष्यहरुलाई केलाउँदै गर्दा बिसँने नहुने सजिलो आह्वान भने सधैं सुनिरहिएको सामाजिक, आर्थिक र वातावरणीय पक्षहरु हुन् । तर, महत्त्वपूर्ण कुरा के छ भने दिगो विकासको लक्ष्यलाई यिनै आयामहरु अन्तर्गत समीकरणका रूपमा बुझ्ने, व्याख्या गर्ने र त्यसलाई कार्यान्वयनयोग्य कार्ययोजना बनाउने क्षमता भने परिक्षणकै रूपमा छ ।

मूल भावअनुसार वर्गीकरण गर्दा वातावरणीय पक्षहरुमा दिगो विकासका लक्ष्यहरु ६, १३, १४ र १५ छन् । सामाजिक पक्षहरुमा १, २, ३, ४, ५, ७, ११ र १६ छन् । र, आर्थिक पक्षहरुमा ८, ९, १० र १२ छन् । यी सबैको संयोजन र समन्वयार्थ लक्ष्य नै १७ छ । यसमा राजनीति र नीति निर्माताले बुझ्नुपर्ने कुरा के छ भने वातावरणीय पक्षहरुको लक्ष्य हासिल नगरी सामाजिक लक्ष्य हासिल गर्न सकिँदैन । र, सामाजिक लक्ष्यहरु हासिल नगरी आर्थिक पक्षको लक्ष्य हासिल गर्न किमार्थ सम्भव छैन । तसर्थ, वातावरणीय पक्ष दिगो विकासको आधारशिलाका रूपमा अकाय छ ।

कालजयी गरीबी, लामो राजनीतिक संक्रमण र जकडिएको सामाजिक विभेदबाट उठेर भर्खर जुमुराउन लागेको राष्ट्रिय परिवेश छ, अहिले । संविधानसभाबाट जारी संविधान र त्यसको बढ्दो स्वीकार्यतासहित भर्खरै सम्पन्न चुनावका कारण सर्वसाधारणका आँखा क्षितिजबाट उदाउँदै गरेको शान्ति, स्थिरता, समृद्धि र विकासको व्याकुल पर्खाइमा छन् ।

शान्तिपूर्ण दिनचर्या, सामाजिक सदभाव र सम्मानजनक जीविकोपार्जनका आधारहरुको सुनिश्चितता पछि रहेका आम समुदायले आँखाले नाप्न सकिने विकास निर्माणका योजना र कार्यक्रमको अपेक्षा गरिरहेका छन् । यस्तै, जननिर्वाचित राजनीतिज्ञहरुले पनि जनताले देख्न सक्ने सामाजिक र आर्थिक विकासलाई राजनीतिक अभियानको मूलधार बनाएका छन् । विकासका कुरा गर्दैगर्दा हालसम्म महसुस गर्न सकिने गरी वातावरणीय पक्षको वकालत गरिएको सुन्न विरलै पाइएको छ ।

वातावरणको प्रखर वकालत होस् पनि कसरी रु विभिन्न अमूर्त अवयव

र तिनीहरुको अन्तरसम्बन्धको व्याख्या गर्नु त्यति सजिलो छैन । अझ, जनजीवीकाको कुरा नगरेर अमूर्त विषयको कुरा सुन्न र बुझ्ने दर्शकदीर्घा तयार भएको छैन ।

तसर्थ, राजनीतिबाट यो विषय टाढै रह्यो । उच्च तहको नीति निर्माणमा सहयोग गर्ने निर्णयकर्ताहरु पनि सूक्ष्म समस्याहरुको तत्कालीन समाधानमा व्यस्त देखिन्छन् । बुझ्न र बुझाउने नसकिने गरी वातावरण संरक्षण र व्यवस्थापनलाई कागजी सतहमा उतारे पनि परम्परागत शैलीको संरक्षणलाई टेको

kszf cofi

कालजयी गरीबी, लामो राजनीतिक संक्रमण र जकडिएको सामाजिक विभेदबाट उठेर भर्खर जुमुराउन लागेको राष्ट्रिय परिवेश छ, अहिले । संविधानसभाबाट जारी संविधान र त्यसको बढ्दो स्वीकार्यतासहित भर्खरै सम्पन्न चुनावका कारण सर्वसाधारणका आँखा क्षितिजबाट उदाउँदै गरेको शान्ति, स्थिरता, समृद्धि र विकासको व्याकुल पर्खाइमा छन् । शान्तिपूर्ण दिनचर्या, सामाजिक सदभाव र सम्मानजनक जीविकोपार्जनका आधारहरुको सुनिश्चितता पछि रहेका आम समुदायले आँखाले नाप्न सकिने विकास निर्माणका योजना र कार्यक्रमको अपेक्षा गरिरहेका छन् ।

लगाउनेबाहेक अरु ठोस नतिजा ल्याउने नवीनतम सोच र कार्यक्रम बिचले देख्न पाइन्छ । त्यसकारण मूलधारको प्रशासनिक नेतृत्वबाट पनि वातावरणीय पक्षहरुलाई विकासको अभिन्न अंगका रूपमा समाहित गर्न सकेको देखिँदैन ।

संरक्षणलाई नै पेसा बनाएर वकालत गर्ने बुद्धिजीवी तथा सरकारीरगैरसरकारी व्यक्तिहरु पनि वातावरण संरक्षणको राष्ट्रिय परिवेशलाई थाती राखेर आयातीत शब्दजालमा रुमलिएको पाइन्छ । स्थानीय र राष्ट्रिय संरक्षण नीति र प्रयोगमा जबरजस्ती घोटाने प्रवृत्ति हावी भएको देखियो ।

फलस्वरूप टप-डाउन प्रकृतिका विभिन्न भर्जुअल संरक्षण पदतिलाई मुलमन्त्र बनाइयो, जुन सिद्धान्ततः आफैमा नराम्रो होइन । तर, कागजी संरक्षणमा सुन्दर

जलाधार भन्नाले सजिलो अर्थमा पानीढलले घेरिएको र एउटै साम्राज्य विन्दुबाट पानीको बहाव हुने भौगोलिक क्षेत्रलाई बुझिन्छ । सैद्धान्तिक बहस र बौद्धिक विलासिताले भरिएको आयातीत पदतिले नतिजामूलक र एकीकृत क्रियाकलाप सञ्चालन गर्न स्पष्ट व्यवस्थापकीय एकाइका रूपमा जलाधार रहेको हुन्छ । तीन चौधामभन्दा बढी पहाडी क्षेत्र रहेको नेपालमा जनता र प्रकृतिलाई एकीकृत र सन्तुलित व्यवस्थापन गर्ने निर्विकल्प आधार हो, जलाधारको व्यवस्थापन । पानी तथा जलवायु परिवर्तनबाट सिर्जित समस्याहरुसँग जुम्ने तथा माटो, पानी र कृषिबारीका साथसाथै वनजंगलको एकीकृत व्यवस्थापकीय पदतिको निर्विकल्प औजार हो, जलाधार । वर्तमान जलाधार व्यवस्थापनका प्रयोगहरुलाई तारजाली

संरक्षणलाई नै पेसा बनाएर वकालत गर्ने बुद्धिजीवी तथा सरकारीरगैरसरकारी व्यक्तिहरु पनि वातावरण संरक्षणको राष्ट्रिय परिवेशलाई थाती राखेर आयातीत शब्दजालमा रुमलिएको पाइन्छ । स्थानीय र राष्ट्रिय संरक्षण नीति र प्रयोगमा जबरजस्ती घोटाने प्रवृत्ति हावी भएको देखियो । फलस्वरूप टप-डाउन प्रकृतिका विभिन्न भर्जुअल संरक्षण पदतिलाई मुलमन्त्र बनाइयो, जुन सिद्धान्ततः आफैमा नराम्रो होइन । तर, कागजी संरक्षणमा सुन्दर देखिए पनि मौलिक परिवेशमा माटो सुहाउँदो संरक्षण पदति भएन ।

देखिए पनि मौलिक परिवेशमा माटो सुहाउँदो संरक्षण पदति भएन । संरक्षणकर्मी आफैले प्रष्ट बुझेका छैनन् र त मूलधारको प्रशासन एवं राष्ट्रिय राजनीतिलाई पनि बुझाउन सकेका छैनन् । अंकगणितीय हिसाबमा संरक्षणका प्रतिशतहरु बढे पनि भौगोलिक विशिष्टता र पृथक जनजीविकामा आधारित त नेपालको सामाजिक र आर्थिक विकासको आधारशिलाका रूपमा प्राकृतिक स्रोत संरक्षणको लामोश्रम वितरण गर्ने वातावरण बन्न सकेको छैन । यसमा जलाधारको आयाम बेल्छे छ ।

वितरण र साना भूभाग नियन्त्रणका रूपमा चित्रण गर्ने नराम्रो परिपाटी बसेको छ । तर, जनताको सामाजिक र आर्थिक समृद्धिको दिगो र भरपर्दो आधार हो यो ।

तसर्थ, देशको मौलिक परिवेशलाई आत्मसात गर्दै दिगो विकासका लक्ष्यहरुलाई साँच्चिकै दिगो रूपमा हासिल गर्नका लागि जलाधारलाई आधार बनाएर एकीकृत रूपमा वातावरण व्यवस्थापन गर्नु नै समग्र सामाजिक र आर्थिक विकासको प्रस्थान बिन्दु हो ।

घर कुन दिशामा फर्केको राम्रो ?

- Hofi an/d pklofo v/s/j

वास्तुशास्त्र अनुसार विभिन्न दिशाहरूको विभिन्न स्वभावहरू छन् । दिशाहरूको स्वभाव अनुसारका संरचनाहरू त्यस दिशामा बनाउनु राम्रो मानिन्छ ।

पूर्व दिशाबाट सूर्योदय हुने भएकाले यस दिशाबाट निकै राम्रो उर्जाहरू आउने मान्यता रहेको छ । त्यसकारण पूर्व दिशालाई अन्य दिशाहरू भन्दा निकै महत्वपूर्ण मान्ने गरिन्छ । पूर्व दिशाको मालिक देवताहरूका राजा इन्द्रलाई मानिन्छ । साथै नवग्रहमध्ये सूर्यले पनि यस दिशाको नै प्रतिनिधित्व गर्दछ । वास्तुशास्त्र अनुसार यस दिशामा वास्तुपुरुषको मुखको भाग पर्दछ । यस्ता विविध कारणहरूले गर्दा पूर्व दिशालाई शुभ दिशा मानिन्छ ।

तर घरभन्दा पूर्व दिशा कुनै कारणले अग्लो छ भने यस्तो लाई अशुभ मानिन्छ । वास्तुशास्त्रका अनुसार पूर्वदिशामा भएको बाटोमा घर डेरेर बनाइएको छ र पश्चिम दिशा चाहिँ खाली हुनु पनि राम्रो हुँदैन ।

पूर्व दिशामा फोहोर फाल्ने ठाउँ या फोहोर संकलन गर्ने ठाउँ हुनु पनि अशुभ मानिन्छ । साथै आफ्नो घरको यस दिशामा पुराना संरचनाहरूको भग्नावशेषहरू छन् भने पनि अशुभ नै मानिन्छ ।

शहर बजारमा भाडामा घर नलाग्दो सायद कम नै हुन्छन् । वास्तुशास्त्रका अनुसार भाडा लगाइने घरमा घरमूली सँधै सबैभन्दा माथिको तलामा बस्नु शुभ हुन्छ भने घर सकेसम्म धेरै समय खाली गरेर नराख्नु नै राम्रो हुन्छ । घर को कम्पाउन्ड पनि पश्चिम भन्दा पूर्व होचो हुनु शुभ मानिन्छ ।

वास्तुशास्त्रका कतिपय ग्रन्थहरूमा दक्षिण दिशालाई अशुभ मानेको पाइन्छ । तर हाम्रो देशको संरचना भने पूर्व दक्षिण हुँदै पश्चिमसम्म घामको प्रकाश जाने भएकाले यस दिशालाई नराम्रो मान्नुपर्ने भने देखिँदैन । केही विशेष परिस्थिति बाहेक अन्य प्रयोजनको लागि दक्षिण दिशा पनि प्रयोग गर्न सकिने देखिन्छ । हिन्दुधर्मा अनुसार दक्षिण दिशालाई यमराज र भैरवको

दिशाको रूपमा मानिन्छ ।

ज्योतिषशास्त्रका अनुसार यस दिशाको मालिक मङ्गल ग्रहलाई मानिन्छ । वास्तुशास्त्र अनुसार यस दिशामा वास्तु पुरुषको बायाँ छाती पर्दछ । घरको दक्षिण दिशामा धेरै जग्गा छोड्नु हुँदैन । यस दिशामा अरु दिशामा भन्दा बढी ठाउँ खाली छोडिएको छ भने घरमा धन सम्पत्ति र मान मर्यादामा समस्या हुने मानिन्छ । घरको छत अर्थात् ढलान दक्षिणतिर ढल्केको हुनु पनि अशुभ मानिन्छ । छतको पानीको निकास पूर्व उत्तर वा पश्चिमतर्फ हुनुलाई राम्रो मानिन्छ । घरको दक्षिणतर्फ बनाइएको पर्खाल आग्नेय कोण वा दक्षिण दिशातर्फ ढल्केको छ भने पनि राम्रो मानिँदैन ।

जुन घडेरीमा घर बनाइएको छ त्यस घडेरीको जमिन दक्षिणतर्फ भिरालो छ भने त्यसलाई राम्रो मानिँदैन । छानोको पानी दक्षिणतर्फ फर्नेगरी घर बनाउन हुँदैन । शास्त्रअनुसार पश्चिम दिशाका मालिक वरुण देवता हुन् । वरुणलाई जलको देवता मानिन्छ । घरको पश्चिम दिशामा भत्किएको र चर्किएको भित्ता हुनुलाई राम्रो मानिँदैन । यस दिशामा गहिरो खाडो छ भने पनि यसलाई अशुभ मानिन्छ ।

उत्तर दिशाको मालिक धनसम्पत्तिको मालिक कुबेरलाई मानिन्छ । ज्योतिष शास्त्र अनुसार यस दिशाको प्रतिनिधित्व बुध ग्रहले गर्दछ । वास्तु शास्त्रका अनुसार यस दिशामा वास्तुपुरुषको छाती पर्दछ । यस कारण उत्तर दिशालाई वास्तु शास्त्रमा महत्वपूर्ण मानिन्छ । हाम्रा संरचनाहरूको उत्तर दिशामा बाटो भएको राम्रो मानिन्छ । तर उत्तर दिशामा बाटो भएपनि यही दिशाको पर्खाल वा घरको भित्तो चर्किएको छ भने अशुभ मानिन्छ । विशेष गरेर उत्तरबाट हल्का पश्चिम दिशातर्फ कुवा, झरना, वा पानी संकलन गर्ने स्थान हुनु राम्रो मानिँदैन । घरको उत्तरतर्फ भएका अनावश्यक रुख, कोडा वा पर्खालहरू हटाउनु राम्रो हुन्छ । यस दिशामा भएको गहिरो खाडोखुल्छीहरू पुर्नुपर्दछ ।

बले र कक्रोजले रक्षाको पिछा गरेपछि

हास्य टेलिशृंखला 'भद्रगोल'का बले (सागर लस्साल) र कक्रोज (हरिश निरौला)ले प्रेमको गठबन्धन गरेका छन् । बलले खास श्रेष्ठसँग र कक्रोजले जुना सुन्दाससँग । प्रसंग कमेडी शृंखलाको होइन, पार्श्वकि भिडियोको हो । हास्य कलाकारिताका यी चत्तापूर्वा जोडी म्युजिक भिडियोमा हिरो बनेका छन् ।

किरण भुजेलले गाएको गीतमा उनीहरूलाई फिचरिङ गराइएको हो । गीतले भन्छ, 'माया मै सँग लाइदेउन' । रोमान्टिक शैलीको गीतमा बले र रक्षा

एव कक्रोज र जुनाले रोमान्स गरेका छन् । चार जनाको रोमान्समा घुसेका छन्, अर्का कमेडियन मधुसुदन पाठक पनि । उनी सितेबा उपनामले चिनिएका छन् । युवराज वाइबाबले हास्य र रोमान्सको समिश्रणमा यो भिडियो तयार गरेका छन् । गीतमा सुरेन बसेलले कोरियोग्राफी गरेका हुन् । गीतमा किरणलाई अहिलेकी वधिव गायिका मेलिना राइले साथ दिएकी छिन् । गीत डिपि खनालले लेखेका हुन्, संगीत शंकर थापा स्माइलको हो ।

किसानलाई जाई मैसी सुत्केरी भत्ता २५ सय !

सरकारले गत वर्ष र यो वर्ष गरी गाई मैसीलाई सुत्केरी भत्ताबापत सवा करोड रुपैयाँ वितरण गरेको छ । गत वर्षदेखि सुरु भएको कार्यक्रमका लागि पशुपन्थी विकास मन्त्रालयमातहतको पशु उत्पादन निर्देशनालयले यो वर्ष ४० जिल्लाका ४ हजार किसानलाई गाई-मैसी सुत्केरी भत्ताबापत १ करोड रुपैयाँ स्थानीय निकायलाई हस्तान्तरण गरेको हो ।

गत आर्थिक वर्ष २०७३/७४ मा किसानले गाई-मैसी सुत्केरी भत्ताबापत २३ लाख रुपैयाँ पाएका थिए । पशु उत्पादन निर्देशनालयले गत वर्ष १० जिल्लाका १ हजार किसानलाई भत्ता दिने लक्ष्य लिएकोमा त्यसभन्दा केही कमले भत्ता पाएका हुन् । यद्यपि, ९ सय २१ ले किसानले मात्र भत्ताका लागि आवेदन दिएको निर्देशनालयका पशु विकास अधिकृत मेघराज ढकालले जानकारी दिए ।

गत वर्ष इलाम, उदयपुर, ललितपुर, नुवाकोट, पर्वत, स्याङ्जा, प्युठान, सुर्खेत, डडेल्धुरा र बैतडीमा कार्यक्रम सञ्चालन भएको थियो । प्रत्येक जिल्लामा १ सय किसानका दरले १ हजारलाई भत्ता वितरण गर्ने लक्ष्य थियो, ढकालले भने, 'तर, त्यसभन्दा थोरैको आवेदन परेकाले सबैले गाई-मैसी स्याहान भत्ता लगेका छन्' ।

सरकारले गत वर्षदेखि सुत्केरी गाई-मैसी स्याहान किसानलाई २ हजार ५ सय रुपैयाँ दिन थालेको हो । गोठमा गर्भधान भएको वा हुन लागेका गाई-मैसी पाल्ने किसानले भत्ता लिने सम्बन्धित स्थानीय निकायमा जानकारी दिनुपर्ने निर्देशनालयका पशु विकास अधिकृत मेघराज ढकालले जानकारी दिए । सुत्केरी गाई-मैसी स्याहान किसानलाई सजिलो होस् भन्ने हिसाबले भत्ता वितरण थालिएको हो, उनले भने ।

घरमा रहेको गाई-मैसी गर्भधान भएपछि किसानले

सम्बन्धित स्थानीय निकायमा गएर प्रोत्साहन भत्ताका लागि आवेदन दिनुपर्छ । स्थानीय निकायमा रहेको मूल्यांकन समितिले पहिला आवेदन दिने किसानलाई पहिलो प्राथमिकतामा राखेर अनुदान वितरण गर्ने प्रावधान छ । तर, प्रत्येक स्थानीय तहमा निश्चित संख्यामा मात्र अनुदान दिने गरी कोटा तोकिएको छ । त्यसैले, एउटा स्थानीय तहभित्र पर्ने सबै किसानले आफ्नो घरमा सुत्केरी हुने गाई-मैसी स्याहान भत्ता नपाउन सक्छन् ।

जसले छिटो नाम टिपायो, उसैले आफ्नो घर मा रहेको गाई-मैसी सुत्केरी हुनासाथ भत्ता पाउने सम्भावना बढी हुन्छ, ढकालले भने । किसानले गाई-मैसी ब्यापछि भत्ता पाउन प्रमाणसहित स्थानीय निकायमा जानकारी गराउनुपर्छ । त्यसपछि, मूल्यांकन समितिले एकमुष्ट २ हजार ५ सय रुपैयाँ सुत्केरी गाई-मैसी स्याहान किसानलाई भत्ता उपलब्ध गराउँछ । एउटा स्थानीय तहमा तोकिएको कोटाभन्दा कम आवेदन परेको खण्डमा र मूल्यांकन समितिले उचित ठहर्‍याएमा एउटै किसानको एक वर्षभित्र एउटाभन्दा बढी गाई-मैसी ब्याएको प्रमाणका आधार मा भत्ता लिन सक्छन् ।

यो वर्ष पौँचथर, इलाम, संखुवासभा, तेह्रथुम, भोजपुर, धनकुटा, खोटाङ, ओखलढुंगा, उदयपुर, नुवाकोट, सिन्धुपाल्चोक, रामेछाप, सिन्धुली, दोलखा, ललितपुर, धादिङ, मकवानपुर, स्याङ्जा, कास्की, पर्वत, न्याग्दी, बागलुङ, गोरखा, लमजुङ, अर्घाखाँची, सल्यान, रूकुम, रोल्पा, प्युठान, गुल्मी, पाल्पा, कालिकोट, सुर्खेत, दैलेख, जाजरकोट, बैतडी, डडेल्धुरा, डोटी र बझाङका साना किसानलाई सुत्केरी भत्ताका लागि बजेट विनियोजन भएको छ । यी जिल्लाका १ सय ८२ स्थानीय तहमा भत्ता दिने गरी बजेट विनियोजन भएको हो ।

स्थानीय सरकारहरु र सार्वजनिक निजी साझेदारी

राजनैतिक रूपले नेपाल अब संधीयतामा गईसकेको छ । नेपालमा राज्यशक्तिको प्रयोग तीन तहमा हुदैछ । अर्थात् संघ, प्रदेश र स्थानीय तहहरूले संविधानले तोके बमोजिम राज्यशक्तिको प्रयोग गर्ने छन् । यसमध्ये नेपालका स्थानीय तहहरू स्थानीय जनताको सबैभन्दा नजिकको सरकारको रूपमा रहेका छन् । अर्थात् दैलेको सरकारको रूपमा रहेका छन् । संविधान र स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन बमोजिम स्थानीय सरकारहरूको अधिकार तथा जिम्मेवारी धेरै छ । त्यसैगरी जनताको अपेक्षा पनि स्थानीय सरकारसँग धेरै नै छ ।

स्थानीय स्तरका आर्थिक, सामाजिक, सांस्कृतिक, वातावरणीय, प्रविधि र पूर्वाधारजन्य विकास आयोजना र तीनको प्रभाव मूल्यांकन, स्थानीय तहका सम्भाव्य प्राकृतिक स्रोतसाधनको अध्ययन तथा अनुसन्धान, शहरी विकास, बस्ती विकास, सामुदायिक भवन, सभागृह तथा अन्य सार्वजनिक भवन र संरचना निर्माण, मर्मतसम्भार जस्ता विकास आयोजनाहरू र परियोजनाहरू सञ्चालन गर्ने अधिकार र जिम्मेवारी स्थानीय सरकारहरूको छ ।

त्यसैगरी स्थानीय व्यापार र वाणिज्य, माग र आपूर्ति, बजार व्यवस्थापन, उपभोक्ता हित, स्थानीय बजार तथा हाटबजार व्यवस्थापन, स्थानीय वस्तुहरूको उत्पादन आपूर्ति तथा निकासी मुल्या निधारण र अनुगमन, आदि जस्ता स्थानीय व्यवस्थापकिय कार्यको जिम्मेवारी पनि स्थानीय सरकारहरूको रहेको छ ।

यस हिसाबले स्थानीय स्तरमा पूर्वाधारका विकासका कार्यहरू तथा व्यवस्थापकिय कार्यहरूमा लगानीका क्षेत्रहरू तथा माग अत्यधिक रहेको छ । दक्षता पूर्वकको निर्माण र कुशलतापूर्वकको व्यवस्थापनको माध्यमबाट स्थानीय सरकारहरूले नागरिकहरूलाई सापेक्ष रूपमा नै सकारात्मक परिवर्तनको अनुभव दिलाउन सक्ने अवस्था सिर्जना भएको छ ।

नेपालमा अन्य देशको भन्दा भिन्न तरिकाले राजनैतिक घोषणाका आधारमा मुलुकको धेरै भू-भागलाई शहर र ठूलो जनसंख्याको हिस्सालाई सहरीया बनाईएको छ । अर्थात् पछिल्लो पटकको नगरपालिकाहरू को घोषणा पश्चात नेपालको कुल जनसंख्याको दुई तिहाई जनसंख्या शहरमा बस्छन् । यस अर्थमा अब नेपाल गाउँ नै गाउँले भरीएको देश नभई शहर शहरहरूको देश भएको छ । कुनै पनि शहर बस्नकालागी सिद्धान्तत आधार भूत कुराहरूको आवश्यकता हुन्छ । ती आधारभूत

कुराहरू भनेका सहरका अनिवार्य तत्वहरू हुन । जस्तै: सकेसम्म सहर योजनाबद्ध रूपमा बसेको, पर्याप्तमात्रामा सफा सार्वजनिक शौचालयहरू, सफा सडकहरू, स्वच्छ खानेपानीको पर्याप्त उपलब्धता, खुल्ला पार्क तथा मैदानहरू जहाँ, मानिसहरू सौँफ विहान उल्लोसामय वातावरणमा व्यायाम सहितको जिवन बढ्दै सयता र मानव विकासको विषय खुलेर स्वच्छ हावामा खानपानको आनन्द लिदै बहस गर्न सक्नुन ।

संविधान र ऐनले स्थानीय सरकारहरूलाई उपरोक्त बमोजिमको सहर निर्माण गर्न कुनै बाधा नहोस् भनी पर्याप्त मात्रामा स्रोत परिचालनको आधार सहित जिम्मेवारी र अधिकार प्रदान गरेको छ । विशेष गरी पछिल्लो समयमा घोषणा गरिएका नगर सरकारका प्रमुखहरूले प्राप्त अधिकार र जिम्मेवारीलाई बुझिमतापूर्ण तरिकाले कुशलता साथ आ-आफ्नो स्थानीय तहमा प्रभावकारी नेतृत्व प्रदान गर्दा सहरलाई आवश्यक आधारभूत कुराहरूको विकास हुँदै, सहरमा क्रमशः मध्यम वर्गको प्रभावशाली उपस्थिति हुदै जान्छ । जसले गर्दा भ्रष्ट संस्कृतिलाई निरुत्साहन गर्न मद्दत पुग्दछ । विज्ञहरूको अनुसन्धानको निष्कर्षले भन्छन्-प्रभावशाली मध्यमवर्गको उपस्थिति नहुने शहरहरू भ्रष्टाचारको अखाडा हुन्छन् ।

आम नागरिकको अपेक्षा र उपलब्ध स्रोत साधन तथा क्षमतालाई आधार मानी हेर्दा स्थानीय सरकारहरूले मात्र लगानी गरी सहरको आधारभूत आवश्यकता र नागरिकको अपेक्षा पुरा गर्न सक्दैनन् । स्थानीय सरकारहरूमा उपलब्ध जनशक्तिको क्षमताले मात्र स्थानीय व्यवस्थापकीय कार्यको जिम्मेवारी कुशलतापूर्वक सम्पन्न गर्न सक्ने अवस्था पनि देखिँदैन । जन अनुमोदित नेतृत्वले नै विकासलाई तीव्रता प्रदान गर्ने हो ।

कर्मचारी प्रशासन र निर्माण व्यवसायीहरूलाई दोष देखाउँदै पछिनु भनेको जनतासँग निर्वाचनको वेला सार्वजनिक घोषणा मार्फत गरेको करार तोड्नु हो । कर्मचारीका कमजोरी तथा निर्माण व्यवसायीको गैर जिम्मेवारीपना धेरै छन् । लामो समय स्थानीय तहमा निर्वाचनको अभाव लगायत विविध कारणले पछिल्लोई पैसाले थिथी रहेको छ, त्यसलाई अफ कसिलो बन्ने सम्भावनालाई न्यूनीकरण गर्दै, ती कमजोरी र गैर जिम्मेवारीपना कतै न कतैबाट नेतृत्वमा नै जोडिने हुनाले त्यसलाई हटाउने, चिर्ने काम पनि स्वयं नेतृत्वको नै हो ।

आम्दानी ३६, खर्च २२ प्रतिशत

◆ विकास संवाददाता

नगर कार्यपालिकाले चालु आर्थिक वर्ष २०७४/७५ मा लिएको कुल वार्षिक लक्षित आम्दानीको कुल ३६ दशमलव १ प्रतिशत आम्दानी गरेको जनाएको छ ।

प्रथम बौमासिकको कातिक सम्ममा आन्तरिक आम्दानीतर्फ ५ करोड २६ लाख रुपियाँ संकलन गरेको छ भने बाह्य आम्दानीतर्फ ४१ करोड ८० लाख रुपियाँ प्राप्त गरेको छ । आन्तरिक आम्दानीतर्फ वार्षिक लक्ष्य १७ करोड ७० हजार र हेकोमा ३० दशमलव ९ प्रतिशत प्रगति गरेको छ भने बाह्य आम्दानीतर्फ एक अर्ब १३ करोड २१ लाख रुपियाँ लक्ष्य र खिएकोमा ३६ दशमलव ९ प्रतिशत प्रगति

भएका जनाइएको छ । नगरपालिकाले आम्दानी अनुरूप भने खर्च गर्न सकेको छैन । नगरपालिकाले प्रथम चौमासिकमा वार्षिक लक्षित खर्चको २२ दशमलव ५३ प्रतिशतमात्र खर्च गरेको जनाएको छ । पुँजीगत खर्च भने २० दशमलव २३ प्रतिशत मात्र छ ।

पुँजीगततर्फ ९७ करोड १९ लाख ६ हजार रुपियाँ वार्षिक खर्च अनुमान गरि एकोमा चार महिनामा १९ करोड ६५ लाख रुपियाँ मात्र खर्च गर्न सकेको छ । चालु खर्चतर्फ भने २९ प्रतिशत प्रगति भएको छ । ३३ करोड २ लाख रुपियाँ वार्षिक चालु खर्चको लक्ष्य लिइएकोमा ९ करोड ६८ लाख रुपियाँ प्रगति भएको बताइएको छ ।

मकवानपुरमा बालविवाह बढ्यो

◆ विकास संवाददाता

मंसिर २१ गते सम्पन्न दोस्रो चरणको प्रतिनिधिसभा तथा प्रदेश सभा निर्वाचनलाई सफल पार्न योगदान दिएका म्यादी प्रहरीहरु घर फर्किएका छन् । कार्यअवधि पुरा भएसँगै पुस ७ गते जिल्ला प्रहरी कार्यालय मकवानपुरले म्यादी

प्रहरीहरुलाई बिदाई गरेको हो । म्यादी प्रहरीहरुले निर्वाचनलाई शान्तीपूर्ण र भयरहित वातावरणमा सम्पन्न गर्न ठूलो योगदान दिएको प्रहरी कार्यालयले बताएको छ ।

उनीहरुलाई ७ पोषमा एक कार्यक्रमको आयोजना गरि प्रशंसा पत्र सहित बिदाई गरिएको थियो ।

बाल संरक्षणका लागि सक्रियता बढ्यो

◆ विकास संवाददाता

मकवानपुरका विभिन्न गाउँमा रहेका स्थानीय बाल संरक्षण समिति जोखिममा रहेका बालबालिकाको संरक्षणका लागि क्रियाशील बनेका छन् । बाल कल्याण समाज मकवानपुरले युनिसेफ नेपालसँगको सहयोगमा गाउँमा बाल संरक्षणको सवालमा आवश्यक कार्य गर्न समितिलाई सहजीकरण गरेपछि समिति सक्रिय बनेको हो ।

जिल्ला बालकल्याण समिति मकवानपुर को समन्वयमा बाल कल्याणले मकवानपुर को साविकका विभिन्न १५ वटा गाविसमा सहजीकरण गरेपछि विगतमा निष्क्रिय अवस्थामा रहेका बालसंरक्षण समिति जोखिममा रहेका बालबालिकालाई अधिकार दिलोचन कार्यमा अग्रसर बनेको पाइएको हो । हेटौँडाभा आयोजित सन् २०१५ जुलाईदेखि सन् २०१८ डिसेम्बरसम्म सञ्चालन गरिएको परियोजनाको अन्तिम समीक्षा तथा जिल्ला बालकल्याण समिति मकवानपुरलाई उपलब्धि हस्तान्तरण

कार्यक्रममा बाल संरक्षण समिति अगुवाले परियोजनाले आफूहरुलाई क्रियाशील बनाउँदै महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गरेको बताए ।

परियोजनाको उपलब्धिबारे जानकारी लिएका मकवानपुरका प्रमुख जिल्ला अधिकारी एवम् जिल्ला बालकल्याण समिति मकवानपुरका अध्यक्ष चक्रबहादुर बुढाले जोखिममा रहेका बालबालिकालाई संस्थाले पुन्याएको योगदानको प्रशंसा गरे । 'बालबालिकाका संरक्षणका हकदार हुन् । युनिसेफ र बालकल्याण समाजले जोखिममा रहेका बालबालिकाको संरक्षण प्रदान गर्ने काम गरेर महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर 'का छन् । ' उनले भने, ' गाउँगाउँमा विभिन्न प्रकारले संरक्षण आवश्यक भएका बालबालिका पहिचान गरी उनीहरुलाई आवश्यकता बमोजिमको सेवा प्रदान गर्न कार्यलाई निरन्तरता आवश्यक छ । प्रमुख जिल्ला अधिकारी बुढाले स्थानीय तहसँग समन्वय गरी आफूले संस्थाले गरिरहेको अभियान सफल बनाउँदै सहजीकरण गर्ने प्रतिबद्धता व्यक्त गरे ।

◆ विकास संवाददाता

मकवानपुरमा बलात्कारको घटना भयावह रूपमा देखिएको छ । बलात्कार बाट विशेष गरी बालिका बढी आक्रान्त देखिन्छन् । हेटौँडाभा मानव अधिकारको क्षेत्रमा काम गर्दै आएको इन्सेक मकवानपुरले गरेको वार्षिक समीक्षा कार्यक्रममा इन्सेक मकवानपुरका प्रतिनिधि प्रताप विष्टले प्रस्तुत गरेको प्रतिवेदन अनुसार बलात्कारको घटनाले निकै भयावह रूपमा बढेको छ ।

प्रतिवेदनअनुसार सन् २०१७ को जनवरीदेखि डिसेम्बरसम्म १६ जना महिला तथा बालिका बलात्कारको शिकार भएका छन् । २०७३ साल पुस २ गते कैलाश गाउँपालिकाका ६६ वर्षीय वृद्धले एक बालिकालाई बलात्कार गरेको थिए । सोही वर्षको माघ महिनामा बालिका बलात्कारको अभियोगमा प्रहरीले मनहरी गाउँपालिका वडा नम्बर १ का जीतबहादुर कुँबरलाई पक्राउ गरेको थियो । माघ

महिनामा नै बकैया गाउँपालिका वडा नम्बर १२ टिगनका २८ वर्षीया तुलोबाबु डिमडुमलाई पक्राउ गरेको छ ।

माघ २३ गते नै हेटौँडा-१२ का ५४ वर्षका सानुकाच्छा दाहाललाई प्रहरीले पक्राउ गरेको थियो । २०७३ साल चैत्र १ गते बारा जिल्लाका अब्दुल रसूलले हेटौँडा १० मा १५ वर्षकी बालिकालाई बलात्कार गरेको अभियोगमा प्रहरीले पक्राउ गरेको थियो । बलात्कारको घटना २०७४ को बैशाखमा पनि भयो । बैशाख ७ गते २५ वर्षका विकास लामाले १५ वर्षकी बालिकालाई बलात्कार गरेपछि उनलाई पनि प्रहरीले पक्राउ गरेको थियो । १४ गते १४ वर्षकी बालिका बलात्कार गरेको आरोपमा बकैया गाउँपालिका वडा नम्बर-७ का लालबहादुर थिङलाई प्रहरीले पक्राउ गरेको थियो ।

पौष वर्षकी बालिका बलात्कार गरेको आरोपमा हेटौँडा ८ का ५१ वर्षीय राजेन्द्र देउलालाई प्रहरी गत जेठमा पक्राउ गरेको थियो । त्यसैगरी १० वर्षकी बालिका

बलात्कार गरेको आरोपमा हेटौँडा ३ का २२ वर्षीय पुजन बललाई प्रहरीले पक्राउ गरेको थियो । त्यसैगरी गत भदौ महिनामा पनि बलात्कारको अभियोगमा मकवानपुरबाट दुई जनालाई प्रहरीले पक्राउ गरेको छ । ११ वर्षकी बालिकालाई बलात्कार गरेको आरोपमा हेटौँडा ९ का श्रीराम कार्की तथा १४ वर्षकी बालिका बलात्कार गरेको आरोपमा थाहा नगरपालिका ११ का आकाश बललाई प्रहरीले पक्राउ गरेको छ । त्यसैगरी गत कात्तिकमा १० वर्षकी बालिकालाई बलात्कार गरेको आरोपमा मनहरी-६ का ३२ वर्षीय विष्णु कार्की पक्राउ परेका छन् । बालिका बाहेक मकवानपुरमा सुस्त्वमनस्थितिका महिला तथा १८ वर्ष माथिका महिलाहरु पनि बलात्कारको शिकार भएका छन् । इन्सेकले जारी गरेको प्रतिवेदनमा मकवानपुरमा सामूहिक बलात्कारको शिकार पनि महिला भएका छन् भने होटलमा जबरजस्ती यौन घन्घना गर्न लगाउनेलाई समेत प्रहरीले पक्राउ गरेको छ ।

मकवानपुरका सबै स्थानीय तहमा अर्भक बैंक पुगेनन् ?

◆ विकास संवाददाता

मकवानपुरका सबै स्थानीय तहमा अर्भक बैंकहरु पुग्न सकेका छैनन् । मकवानपुरमा १० वटा स्थानीय तह रहेका छन् । मकवानपुरको स्थानीय तहका अधिकारीले गाउँमा वित्तीय संस्थाहरु आएमा पुर्ण रूपमा सुरक्षा दिन सक्ने बताएका छन् । मकवानपुरमा रहेको एक उपमहानगर, एक नगरपालिका र ८ वटै गाउँपालिकाले सुरक्षाको प्रत्याभुती दिन सक्ने बताएका छन् । मुलुकको पुनर्संरचनापछि स्थानीय तहमा बैंक तथा वित्तीय संस्थाहरु विस्तार गर्नुपर्ने सरकारको नीतिअनुसार मकवानपुरका ग्रामीण क्षेत्रमा पनि बैंकको शाखा विस्तार हुन सुरु भएको छ ।

मकवानपुरको भीमफेदी, बकैया, बागमति, मनहरी गाउँपालिकामा वाणिज्य बैंक स्थापित भइसकेका छन् । राक्सिराङ, कैलाश र इन्द्रसरोवर गाउँपालिकामा भने वाणिज्य बैंकहरु स्थापना हुन सकेको छैन । ती गाउँपालिकाहरुमा वित्तीय संस्थाहरु स्थापनाको विषयमा गाउँपालिकासँग परामर्श भइरहेको बताइएको छ । मकवानपुरको भीमफेदी गाउँपालिकामा एक साताअघि मात्रै एनआईसी एसिया बैंक स्थापना भएको छ । मकवानपुरको बागमति गाउँपालिका-६, फापरबारीमा ज्योति विकास

बैंकले सेवा प्रदान गर्न सुरु गरेको छ । बागमति गाउँपालिकाका प्रमुख प्रशासकीय कार्यकारी अधिकृत राजु अर्यालका अनुसार स्थानीय तहको कारोबार गर्न नेपाल सरकारले 'क' वर्गको बैंकलाई तोकिए तापनि बैंक गाउँमा नपुग्दा अर्भक सदरमुकाम धाउने समस्या भएको बताए । मकवानपुरको बकैया गाउँपालिकामा पनि वाणिज्य बैंकको शाखा विस्तार भइसकेको छ ।

बकैया गाउँपालिका-३, हात्तिचुडेमा सेज्जुरी बैंकले शाखा विस्तार गरेको छ । मनहरी गाउँपालिकाका कार्यकारी अधिकृत किसान न्यौपानेका अनुसार मनहरी गाउँपालिकामा पनि 'क' वर्गको साझा विकास बैंक खुलिसकेको छ । त्यस्तै महालक्ष्मी विकास बैंक र प्रभु विकास बैंक पनि खुलेको उनले बताए । मकवानपुरगढी गाउँपालिकाले पनि केन्द्रमा सुरक्षाको अवस्था हुने गरी प्रहरी युनिट स्थापना गर्ने निर्णय भइसकेको प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत मिम परियारले जानकारी दिए ।

मकवानपुरको इन्द्रसरोवर गाउँपालिकाका प्रमुख प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत रोशन पुनका अनुसार गाउँपालिकामा बैंक अफ काठमाडौँले निरीक्षण गरे तापनि शाखा भने विस्तार नगरेको बताए । तर, अधिकृत पुनका

अनुसार २ महिनामा बैंक अफ काठमाडौँले शाखा विस्तार गर्ने गरी घर समेत हेरेको छ ।

त्यस्तै कैलाश गाउँपालिका अध्यक्ष टंक मोक्तानका अनुसार अरु गाउँपालिका भन्दा कैलाश गाउँपालिका विकट रहेकोले बैंक तथा वित्तीय सेवा गर्न गाह्रो भएको बताए । स्थानीय तहबाट वित्तीय कारोबार गर्न सके फाइदा हुने भए तापनि यस्तो हुन नसकेको बताए । यद्यपि भवनको सुविधा तथा बैंक आउन तयार भएमा सुरक्षा दिन सक्ने उनले बताए । प्रहरी प्रशासनको समन्वयमा बैंकलाई सुरक्षा दिन तयार रहेको बताए ।

राक्सिराङ गाउँपालिकामा भने मुक्तिनाथ विकास बैंकलाई अनुमति दिएको र उक्त बैंकले मनहरीबाट सेवा दिने तयारी गरेको राक्सिराङ गाउँपालिकाका राजु आचार्यले जानकारी दिए । उनका अनुसार बैंडक गाउँपालिकाको केन्द्रमा आएमा पुर्ण रूपमा सुरक्षा दिन सक्ने बताए ।

मकवानपुरका प्रहरी प्रमुख प्रहरी उपरीक्षक विकास राज खनालले सबै स्थानमा प्रहरीको स्थायी युनिट नभए तापनि सुरक्षा श्वेत भएमा प्रहरीले जुनसुकै हालतमा सुरक्षा दिन तयार भएको बताए ।

सेवाप्रदायकसँग सेवाग्राहीको अन्तरक्रिया

◆ विकास संवाददाता

सेवाप्रदायक सरकारी निकायका प्रतिनिधि र सेवाग्राही बिच हेटौँडा-१५, रातोमाटेमा अन्तरक्रिया कार्यक्रम गरिएको छ । कार्यक्रम रङ्दोम फाउण्डेसन नेपालसँगको सहकार्यमा सहास नेपाल मकवानपुरले दोगो तथा मर्यादित सामाजिक आर्थिक सशक्तिकरण(सिड्स) कार्यक्रम अन्तर्गत आयोजना गरेको हो ।

कार्यक्रममा हेटौँडा उपमहानगरपालिका वडा नम्बर १५ का अध्यक्ष महारत्न लामा,

जिल्ला पशु सेवा कार्यालयका प्रमुख डा. रामप्रकाश प्रधान, जिल्ला कृषि विकास कार्यालयका योजना अधिकृत सुजन केर्तल, जिल्ला शिक्षा कार्यालयका श्रोतव्यक्ति नारायणप्रसाद भण्डारी, हेटौँडा उप महानगरपालिकाका शाखा अधिकृत जान्नाथ सापकोटा, बुरियामाई स्वास्थ्य चौकीकी अर्पनी कृतिता आचार्य लगाएतले आफ्नो कार्यालयले प्रदान गर्ने सेवा र सहभागीले सोधेका प्रश्नको उत्तर दिएका थिए । कार्यक्रममा हेटौँडा उपमहानगर पालिकाका वडा नम्बर १५ का सचिव

कृष्णबहादुर क्षेत्री, जनजागृती माध्यमिक विद्यालयका प्रधानध्यापक दीपकलाल खतिवडा, सहायक प्रधानध्यापक अर्जुन पोखरेल, सहास नेपालले हेटौँडा १५ मा गठन गरेको पारिजात समूह, सक्रिय स्वावलम्बन समूह र फूलबारी जनाथ महिलाहरुको सहभागिता रहेको थियो । कार्यक्रममा सहभागीहरुले स्वास्थ्य सेवा, स्वास्थ्य बिमा, कृषि सेवा, पशु सेवा, समूह गठन र विद्यालय सरसफाई लगायतका बिषयमा सेवा प्रदायकलाई प्रश्न गरेका थिए ।

माघ १५ बाट जनकल्याणको स्वर्ण जयन्ती

विकास संवाददाता

मकवानपुर थाहा नगरपालिका ३ मा रहेको जनकल्याण माविले आफ्नो स्थापनाको ५० औं वर्षको अवसरमा स्वर्ण जयन्ती मनाउने भएको छ । वि.सं. २०२५ सालमा स्थापना भएको विद्यालयले यस वर्ष माघ १५ देखि २१ गतेसम्म स्वर्ण जयन्ती मनाउन लागेको हो । ६ पाषाण विद्यालयमै पत्रकार सम्मेलनको आयोजना गरी यसबारे विस्तृत जानकारी गराइएको थियो ।

सम्मेलनकै अवसरमा विद्यालयले ७ दिने कार्यक्रमको तालिका समेत सार्वजनिक गरेको छ । जसमा ७४ माघ १५ अर्थात् पहिलो दिन कार्यक्रम उद्घाटन, रक्तदान कार्यक्रम, साँस्कृतिक कार्यक्रम तथा कवज प्रदर्शनी र विज्ञान कृषि चित्रकला प्रदर्शनी राखेको छ । त्यसैगरी दोस्रो दिन १६ गते थाहा नगरस्तरीय लड्ग जम्प प्रतियोगिता, अन्तरक्रिया कार्यक्रम, निवन्ध लेखन, अभिभावक शिक्षक म्युजिकल थियर र साँस्कृतिक कार्यक्रमको साथमा पुरस्कार वितरण, १७ गते थाहा नगर

स्तरीय एकल गायन, सामूहिक नृत्य, दौड-१०० मिटर, १००० मिटर र ३००० मिटर) साथमा साँस्कृतिक कार्यक्रम हुने जनाइएको छ । साथै जिल्ला स्तरिय छात्र भलिबल (माविस्तरीय) र छात्राको कबड्डी हुने भएको छ । त्यसैगरी १८ गते बक्तृत्व कला १९ गते सटपुट तथा साँस्कृतिक कार्यक्रम गरिनेछ । साथै २० गते हाजिरी जवाफ र २१ गते अन्तिमदिन पुरस्कार वितरण तथा सम्मान कार्यक्रम गरी स्वर्ण जयन्तीको समापन गरिने पत्रकार सम्मेलनमा विद्यालयका प्राचार्य सानोभाई काकीले जानकारी दिए ।

अहिले विद्यालयमा कक्षा १ देखि १० सम्म ७७४, कक्षा ११ मा २२२ र कक्षा १२ मा २५६ गरि जम्मा १ हजार २५२ विद्यार्थी अध्ययनरत छन् । त्यसैगरी कृषि तर्फ बाली विज्ञानअन्तर्गत कक्षा ९ मा ३२ कक्षा १० मा ३८ जना विद्यार्थी छन् । नियमित रूपमा ११ कक्षा लाने र कृषि विज्ञान अध्ययन गर्न चाहनेहरूका लागि आगामी वर्षबाट डिप्लोमा तहको पढाई शुरू गर्ने तयारी भईरहेकोसमेत प्राचार्य काकीले जानकारी दिए ।

लायन्सको चार्टर हस्तान्तरण

विकास संवाददाता

उत्तरी मकवानपुरको थाहामा स्थापित लायन्स क्लब अफ पिस थाहालाई लायन्स क्लब इन्टरनेशनलको चार्टर ह्यान्डओभर गरिएको छ । लायन्स क्लब इन्टरनेशनल जिल्ला परिषद ३२५ बि १ नेपालका गभर्नर एमजेएफ लायन धनराज आचार्यको रोहवरमा मातृ संस्था लायन्स क्लब अफ पिस धादिङ खानीखोलाले उक्त चार्टर लायन्स क्लब अफ पिस थाहालाई हस्तान्तरण गरेको हो ।

थाहा नगरपालिकाका प्रमुख लवशेर विष्टको प्रमुख आतिथ्यता तथा लायन्स क्लब अफ पिस

धादिङ खानीखोलाका अध्यक्ष राजकुमार भण्डारीको अध्यक्षतामा कार्यक्रम भएको हो । उक्त अवसरमा लायन्स क्लब अफ पिस थाहाका संस्थापक सदस्यहरूलाई लायन्स क्लब इन्टरनेशनलको प्रमाणपत्र र पिन समेत प्रदान गरिएको थियो । कार्यक्रमका प्रमुख अतिथि विष्टले लायन्स क्लब अफ पिस थाहाले स्थापनाको छोटो अवधिमा गरेको कामको प्रशंसा गरेका थिए ।

कार्यक्रममा विशेष अतिथि डिजी धनराज आचार्य, सेकेन्ड भाईस गभर्नर ईन्दु लम्साल डिष्ट्रिक्ट पिआर ओ जनार्दन फुयाँल, डिष्ट्रिक्ट एड्माईजर शेखर काकी, लायन्स क्लब अफ पिस थाहाका संस्थापक

अध्यक्षमा अमात्य र सरकार

विकास संवाददाता

पालुङ जेसीजको वर्ष २०१८ का लागि अध्यक्ष पदमा बिजय श्याम अमात्य निर्वाचित भएका छन् । २ पुसको राति अबरसम्म भएको बन्द सत्र र निर्वाचनबाट अमात्य वर्ष २०१८ को अध्यक्ष पदका लागि निर्वाचित भएपछि अमात्यले जेसीज अभियानलाई सार्थक बनाउनका लागि सदस्यलाई भोट नभई मेम्बर बनाउन जरुरी रहेको बताउँदै तालिमको व्यवस्था गरी युवाहरूलाई सक्षम बनाउने आ' नो पहिलो पहल हुने बताए । अमात्यले जेसीजमा आवद्ध रहेका युवाहरूको व्यक्तिगत विकासको लागि सक्रिय रहने प्रतिवद्धता समेत व्यक्त गरेका छन् ।

पालुङ जेसीजको वर्ष २०१८ का लागि कार्यकारी उपाध्यक्षमा मनोज उपाध्यक्ष पदमा सविन बिष्ट, नवराज लामा, अनित बिष्ट र रामकाजी महर्जन चयन भएका छन् ।

पालुङ जेसीजको अन्य पदाधिकारीहरू भने अध्यक्षले मनोनयन गर्ने व्यवस्था छ । अध्यक्षले महासचिव, कोषाध्यक्ष, कानूनी सल्लाहकार, सचिव, जनसम्पर्क अधिकृत, शाखा सम्पादक लगायत पदाधिकारी मनोनित गर्नेछन् । त्यस्तै सदस्यहरू मध्येबाट विविध विषय र विभागका संयोजकसमेत मनोनित गरी पदस्थापन कार्यक्रममा घोषणा र पदस्थापन गर्ने प्रचलन रहँदै आएको छ ।

पालुङ जेसीजको १७ औं वार्षिक साधारण सभाले वर्ष २०१८ का लागि पदाधिकारीहरू निर्वाचित गरेको हो । यसअघि पानसमा बत्ती बालेर थाहा नगर पालिकाका उपमेयर खड्ग गोपाली र पालुङ जेसीजका संस्थापक अध्यक्ष पुरुषोत्तम ढकालले साधारण सभाको उद्घाटन गरेका थिए । वर्ष २०१७ का अध्यक्ष अञ्जल प्रधानको सभाध्यक्षता भएको कार्यक्रममा बोल्दै प्रमुख अतिथि गोपालीले विज्ञान र विसङ्गति अन्त्यका लागि पालुङ जेसीजको भूमिका महत्वपूर्ण हुने बताए । संस्थापक अध्यक्ष पुरुषोत्तम ढकालले जेसीजको सदस्य केवल भोट हाल्नुको लागि मात्र नभई उत्तरी मकवानपुरको विकास गर्ने उम्मेदवार बन्ने हैसियतको हुन आवश्यक रहेको बताए ।

त्यस्तै समाजसेवी अच्युतप्रसाद ढकालले संस्थाको बाहना भावना तथा मर्म बुझेर अघि बढ्न सुझाव दिए । कार्यक्रममा शुभकामना मन्तव्य व्यक्त गर्दै वर्ष

हाम्रो पचास हजार ?'-उनले भने । पहिले भूकम्प जाने वित्तिकै पनि अस्थायी आवासको १५ हजार पाएनी अहिले पनि ५० खै ? हालै त भौगोलिक रूपमा मात्र हैन सरकारले पनि विभेद गयो-उनले भने । ५० हजारका लागि आग्रका करिब ३ सय घर लामग्राही एकजुट भएर टियरफण्डको खोजी गर्ने उनले सुनाए । भने-हामीलाई विभेद गरेर टियरफण्ड उक्किन पाउँदैन, सरकारले हामी पीडितलाई वेवास्ता गर्न पाउँदैन ।

त्यसोत टिष्टुङका पनि टियरफण्डको आर्थिक सहयोगमा बनेका सबै घरहरूको दुई लाख ५० हजारका दरले मात्र अनुदान पाएका छन् । निजी आवास निर्माण सकिएका लामग्राहीहरूका लागि पुर्ननिर्माण जिल्ला कार्यन्वयन इकाई मकवानपुरमा सिफारिस गरिएको टिष्टुङ संयुक्त वडा कार्यलयका सचिव पूर्ण गोल्लेले जानकारी दिए । यसका लागि निजी आवास निर्माणका लागि प्राविधिक सहयोग गरिरहेको राडो नेपालले सहजीकरण गरिरहेको वडा सचिव गोल्लेले बताए । टिष्टुङमा टियरफण्ड २ सय ८९ घरसंग सम्मिता भएको छ भने आग्रमा २ सय ९८ निजी आवास निर्माणका लागि सम्मिता भएको छ ।

सरकारबाटै विभेद

थाहा नगरपालिकाको साविक आग्रा गाविसका भूकम्पपीडितहरूले आफूहरू सरकारबाट विभेदमा परेको बताएका छन् । भूकम्प जाने वित्तिकै सरकारले अस्थायी आवासका लागि दिने भनिएको १५ हजार रूपियाँ अहिलेसम्म पनि नपाएको उनीहरूले बताएका हुन् ।

अस्थायी आवासका लागि त्यसबेला सरकारले पठाएको पैसा नपाएको ७ नम्बर वडा अध्यक्ष सनमसि मुत्तनले बताए । मकवानपुरका तत्कालिन प्रमुख जिल्ला अधिकारी रामप्रसाद थपलियाले गैर सरकारी संस्थाले आग्रमा सहयोग गर्ने भन्दै १५ हजार टाँकेको स्थानीय पिडितहरूको गुनासो छ ।

'१५ हजार रूपियाँको लागि मन्त्रालयसम्म फाईल बोकेर पुग्यो पाइएन', वडा अध्यक्ष मुत्तनले भने । अहिले त्यही गैरसरकारी संस्थाहरूले निजी आवास पुर्ननिर्माण गरेको भन्दै ५० हजार रूपियाँबाट आग्रमा भूकम्पपीडित पछि पढेछन्, यस विषयमा केन्द्रीय सरकारले यस विषयमा हात फिक्नु हुन्न अध्यक्ष मुत्तनले भने ।

२०१० का अध्यक्ष सुरेन्द्रमान प्रधानले पालुङ जेसिज थाहा नगरपालिकामा मात्र सीमित नभई ईन्द्रसर जेवर जस्ता नजिकका छिमेकी गाउँपालिका क्षेत्रमा पनि आफ्नो कार्यक्रमलाई विस्तार गर्नु पर्ने कुरामा जोड दिए । प्रधानले जेसिज आस्थालाई सबैले मनन गर्नु पर्ने बताए । कार्यक्रमको अवसरमा थाहा नगर उद्योग वाणिज्य संघका अध्यक्ष कबिराज खत्रीलाई मानार्थ सदस्य प्रदान गरिएको छ ।

अध्यक्ष सुरेन्द्रमान प्रधान लियो क्लव अफ पिस थाहाका अध्यक्ष अनित विष्ट, थाहा नगर उद्योग वाणिज्य संघका वरिष्ठ उपाध्यक्ष पुरुषोत्तम ढकाल, जनकल्याण माविका प्राचार्य सानोभाई काकी, नेपाल बैंक पालुङका प्रमुख भुवनेश्वर यादव लगायतको आतिथ्यता रहेको थियो ।

क्लबमा अध्यक्ष सुरेन्द्रमान प्रधान, प्रथम उपाध्यक्ष श्रीराम काकी, द्वितीय उपाध्यक्ष विक्रम केसी, तृतीय उपाध्यक्ष शुभराज गोल्ले, सचिव कृष्णप्रसाद दाहाल, कोषाध्यक्ष राममाया केसी, सहसचिव सुमन विष्ट, सह-कोषाध्यक्ष जयराम खत्री, जनसम्पर्क अधिकृत कुमार नेगी, लियो सल्लाहकार नवराज लामा लगायत रहेका छन् ।

विकास खबरपत्रिकामा

समाचार, विज्ञापन

प्रकाशन गर्न

चहानुहुन्छ ?

फोन गर्नुहोस्:

९८०७२५५०७२

अब हामै थाहानगरको ओखरबजारमै

छपाईको शुभाटम

फलेक्स प्रिन्ट

काठमाण्डौ, हेटौडा धाउने पर्दै...

अत्याधुनिक नयाँ मेसीनद्वारा १ घण्टा मित्र बोर्ड,र्यानर तयार

हाम्रा अन्य सेवाहरू

- फलेक्स प्रिन्ट (ट्यालर/साइन्बोर्ड)
- तोडिड बोर्ड/रिडकर प्रिन्ट/
- फलेक्स फोटो/मायाको चिजो तयारी
- प्रमाण-पत्र/कदर-पत्र/प्रशंसा पत्र तयारी
- कार्यक्रमको ट्याच तयारी
- विभिन्न डिजाइनका फ्रेमिङ
- फोटो स्कुडिजो/मि.भि.सी. कार्ड

9855068340/9802068340

मोबाइल फिल्म प्रतियोगिता हुँदै

सर्वनाम मोबाइल फिल्म प्रतियोगिता 'दृश्यांश'को आयोजना गर्ने भएको छ । त्यसका लागि १७ माघसम्म फिल्म पठाउन आह्वान गरेको छ ।

सर्वनाम थिएटर, कालिकास्थानमा पत्रकार सम्मेलन गरी 'दृश्यांश'का विषयमा जानकारी दिइएको छ । प्रतियोगिताको बारेमा जानकारी दिँदै 'दृश्यांश' संयोजक सम्पदा मल्लले कथा भएर पनि प्रविधिको कारणले खुम्चिएका युवा पुस्तालाई मुलधारमा ल्याउन सहयोग पुग्ने बताइन् । यसको पहिलो संस्करणमा करिब चारसय चलचित्र आएको र उत्साहजनक सहभागिता भएकोले दोस्रो संस्करण आयोजना गर्न हौसिएको मल्लले बताइन् । पहिलो संस्करणमा निश्चल बस्नेत, अभिनाश विक्रम शाह, दिपक रौनियार र सुशिल पौडेल निर्णायक रहेका थिए ।

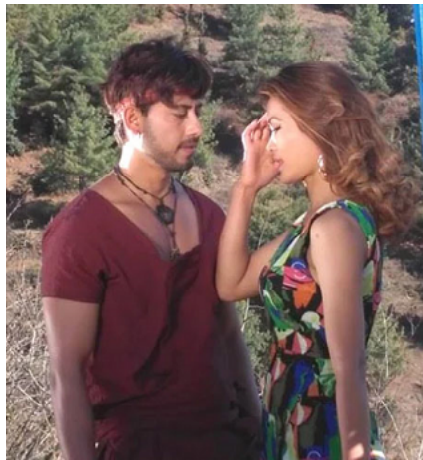
कार्यक्रममा बोल्दै निर्देशक निश्चल बस्नेतले कुनैबेला आफूले चलचित्र बनाउने सोच्दा प्लेटफर्म नपाएको र धेरै भोतारिनु परेको अनुभव सुनाए । यस्ता प्रतियोगिताले प्रविधिको कारण खुम्चिएका प्रतिभाहरूलाई मुलधारमा ल्याउन सघाउने उनले बताए ।

यस्तै निर्देशक अभिनाश विक्रम शाहले अघिल्लो 'दृश्यांश'को अनुभव सुनाउँदै पहिलो संस्करणमा उत्कृष्ट चलचित्र आएको बताए । सह-आयोजक सिनेमाघरका सागर खरेलले नेपाली चलचित्रलाई विश्वव्यापीकरण गर्ने अभियानका साथ एफ्लीकेशनको शुरुवात गरेको बताए ।

पत्रकार सम्मेलनमा सर्वनामका निर्देशक अशेष मल्लले कलाका विषयमा बोलेका थिए । साधारण कलाका विविध विधा र व्यक्त गर्ने माध्यम फरक भए पनि कला एउटै भएको उनको भनाइ थियो ।

प्रतियोगितामा सहभागि हुन मोबाइलबाट खिचिएको चलचित्र १७ माघसम्म सर्वनाम थिएटरमा बुझाउनुपर्ने छ । चलचित्र अधिकतम ३ मिनेट मात्रै हुनुपर्ने छ । पहिलो पुरस्कार नगद रु. ७५ हजार, दोस्रो पुरस्कार स्यामसुख ट्याब ३ भी र तेस्रो पुरस्कार टचकन ट्याब रहेको छ । साथै उत्कृष्ट चलचित्रहरूलाई सिनेमाघर एपमा राखेर धेरै हेरिएको चलचित्रलाई अडियन्स च्याइस अवार्डमा ९७ इन्चको आइप्याड प्रदान गरिनेछ ।

माघ १२ मा नरेन र भावनाको 'स्वर्ग मेरो गाउँ'

माघ १२ गतेबाट चलचित्र 'स्वर्ग मेरो गाउँ' रिलिज हुने भएको छ । गाउँलाई स्वर्ग बनाउन कसिएको एक युवाको कथालाई चलचित्रको पर्दामा उतारिएको छ । चलचित्रको मुख्य भूमिकामा नरेन खड्का, रामकृष्ण बज्रगाँई, भावना गुरुङ, शक्ती लम्साल, सुजता थापा, अष्ट महर्जनको अभिनय छ ।

कलाकार नरेन खड्काले राम्रो चलचित्र बनेकाले पनि दर्शकले मन पराउनेमा विश्वस्त रहेको बताए । पवन गौतमको छायांकन रहेको चलचित्रमा अष्ट महर्जनको एक्सन, गोविन्द राइको कोरियोग्राफी छ । चलचित्रलाई रामकृष्ण बज्रगाँईले निर्माण तथा निर्देशन गरेका हुन् ।

जेनिसा बनिन् पहिलो मिस थारु

काठमाण्डौमा आयोजित मिस एण्ड मिस्टर थारु प्रतियोगितामा चितवनकी जेनिसा चौधरी पहिलो मिस थारु बनेकी छिन् । उनले अन्तिम स्पर्धामा २६ जना प्रतिस्पर्धीलाई उछिन्दै उपाधि चुमेकी हुन् । उनले ५० हजार नगद तथा अन्य पुरस्कार पाइन् ।

उनलाई प्रमुख निर्णायक मिस नर्था इन्डिया २०१३ की विजेता इशा सिंहले ताज पहिर्नुलाई दिइन् । फस्ट रनअप बर्दियारी सम्मना चौधरी र सेकेन्ड रनअपको उपाधि

नविनको 'तिरिमिरी झ्याड'

गायक नविन कटुवालको आवाजमा समावेश तिरिमिरी झ्याडको म्युजिक भिडियो सार्वजनिक गरिएको छ । एक दशक भन्दा लामो समयदेखि गायन क्षेत्रमा सक्रिय रहेका कटुवालले यसपटक भने डान्सिङ नम्बर श्रोतामाफ्न ल्याएका हुन् ।

यो गीतमा नविको स्वर, प्रकाश नेपालीको संगीत, गणेश शाहको शब्द छ । भिडियोमा सुनिल, रोहनी लगायतको मोडलिङ छ । नविन आफैले भिडियोको निर्देशन गरेका हुन् । प्रिती गुरुङको कोरियोग्राफी रहेको भिडियोमा सरोज अधिकारीको छायांकन छ । पोखरामा भिडियो छायांकन गरिएको हो ।

यारिसा चौधरीले हात पारेका थिए । दुवै विजेतालाई मिस नेपाल इन्टरनेशनल २०१६ की विजेता वर्षाले लेखीले ताज पहिर्नुलाई दिइन् ।

नयाँ व्यवस्थापनसहित शीघ्र खुल्दैछ...

दामन भ्यू टावर एण्ड रिसोर्ट

;Dks/ e/ t uifknl

मोवाइल नं. ८८५११५७०८

होटल प्रकाश इन्टरनेशनल प्रा. ली. द्वारा सञ्चालित

: Steb/

60fS6/

/fn/

l6k/

निर्माणसम्बन्धी सम्पूर्ण सेवा

बी. एण्ड पी. निर्माण सेवा

थाहा-६, बज्रताराही मकवानपुर

९८५१०६३९८७(प्रदिप), ९८४५८०८३५५(सुरज)

अनलाईनबाटै

www.bikaskhabar.com

लगअन गर्नुहोस् ।

'तपाईं जहाँ, विकासखबर त्यहाँ'

दैनिक कुर्ने पर्देन

पलपलको खबर...

विकासखबर डट.कम.

इमेल:

bikaskhabar@gmail.com